

Anatoliusz Malicki

Szpalty pamięci : adwokat Bazyle Kobus 1907-1992

Palestra 37/1-2(421-422), 124-125

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

czną) a w latach 1950 - 1961 był wykładowcą i kierownikiem Zakładu Ekonomiki Przemysłu Politechniki Częstochowskiej. Był również działaczem społecznym, członkiem Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaciół Warszawy i prezesem Oddziału tego Towarzystwa w Częstochowie, członkiem Zarządu Towarzystwa Muzycznego oraz wielu towarzystw i organizacji prawnych, naukowych i kulturalnych.

Z tytułu swej działalności patriotycznej, pedagogicznej i społecznej odznaczony został Krzyżem Walecznych, Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotą Odznaką Adwokatury, Złotą Honorową Odznaką Zasłużonego dla m. Warszawy oraz wieloma innymi odznaczeniami i wyróżnieniami.

W życiu rodzinnym był kochającym dobrym mężem, ojcem i dziadkiem, dbającym o właściwe wychowanie i wykształcenie swych córek, żywo zainteresowany ich osiągnięciami w pracy zawodowej i naukowej. W życiu prywatnym bardzo towarzyski,

skromny i pogodny, świetnie opowiadający anegdoty i dowcipy. Był serdecznym i niezawodnym przyjacielem. Niezwykle utalentowany, o wszechstronnych zainteresowaniach, był też adwokat Miron Kołakowski znanym bibliofilem, fotografikiem, znawcą i kolekcjonerem ekslibrisów. Te walory osobiste zjednywały mu powszechną sympatię i szacunek.

W przemówieniach pożegnalnych poświęconych pamięci zmarłego narysowano Jego sylwetkę, nieprzeciętną osobowość, wszechstronność zainteresowań i dokonań.

Nad trumną zmarłego przemawiali mecenas Władysław Siła-Nowicki oraz niżej podpisany. Odszedł od nas człowiek głęboko wierzący, żarliwy patriota, prawdziwy humanista, wybitny i godny reprezentant zawodu. Pozostanie na zawsze w pamięci przyjaciół, kolegów, wszystkich, z którymi współpracował, wszystkich, którzy go znali i cenili.

Cześć Jego pamięci.

Zbigniew Jędrzejewski

Adwokat Bazyle Kobus 1907 - 1992

Dnia 13 maja 1992 r. zmarł członek Gdańskiej Izby Adwokackiej adw. Bazyle Kobus.

Adwokat Kobus urodził się 26 kwietnia 1907 r. we wsi Zkirogi, pow. Kobylińskiego, woj. Brześć nad Bugiem. Po ukończeniu w 1928 r. Gimnazjum w Brześciu, rozpoczął na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie studia prawnicze, które ukończył w 1933 r. W marcu 1934 r. rozpoczął

w Brześciu aplikację sądową, pracując jednocześnie zarobkowo od 1935 r. jako kierownik sekretariatu sądowego. W maju 1937 r. złożył egzamin sędziowski, a w listopadzie tegoż roku mianowany został asesorem sądowym i rozpoczął pracę zawodową w Sądzie Grodzkim w Suwałkach. W maju 1938 r. został przeniesiony do Porozowa na stanowisko sędziego i kierownika Sądu Grodzkiego. Po roku pracy

w Porozowie adw. Kobus powrócił do Brześcia, gdzie był sędzią grodzkim i okręgowym, a przy końcu urzędowania pełnił funkcję sędziego śledczego. Służbę zakończył 14 września 1939 r. wobec zakończenia urzędowania sądu ze względu na działania wojenne.

Dalszy rozwój wypadków (wkroczenie wojsk radzieckich) zmusiły adw. Kobusa do opuszczenia Brześcia. W grudniu 1939 r. adw. Kobus znalazł się we Lwowie, dokąd przyjechała później jego żona z kilkuletnią córką. We Lwowie przebywał do 1941 r., gdzie pracował na początku jako robotnik, a następnie jako księgowy i kierownik gospodarczy w różnych przedsiębiorstwach.

W czasie okupacji niemieckiej był asesorem w Kamionce Strumillowskiej i Miechowie. Tu pozostał do końca wojny. W czerwcu 1945 r. na własną prośbę został przeniesiony do Gdańska z przydziałem do Prezydium Sądu Apelacyjnego. W Gdańsku był sędzią grodzkim, okręgowym, a po reorganizacji wojewódzkim. Brał czynny udział w organizowaniu sądownictwa na Wybrzeżu, i za tę pracę w 1947 r. otrzymał odznaczenie: Srebrny Krzyż Zasługi. Dnia 31 października 1952 r. przeszedł w stan spoczynku.

Dnia 31 stycznia 1953 r. adw. Bazyli Kobus został wpisany na listę adwokatów Izby Gdańskiej. Praktykował w Tczewie i Gdańsku. Od lutego 1964 r. wykonywał zawód wyłącznie jako rad-

ca prawny. Na emeryturę przeszedł 1 grudnia 1976 r.

Jako adwokat nie poprzestawał na wykonywaniu zawodu. Uczestniczył w pracach samorządowych. Był wielokrotnie wyznaczany do pełnienia obowiązków zastępcy rzecznika dyscyplinarnego i wielu komisji problemowych. Z powierzonych mu obowiązków wywiązywał się bez zarzutu.

Zmarły był człowiekiem o rozległych zainteresowaniach i dużej wiedzy humanistycznej. Pasjonowała go historia, którą znał dobrze. Zwłaszcza historia ojczysta, a w szczególności historia Wielkiego Księstwa Łotewskiego. Był też człowiekiem towarzyskim i koleżeńskim, pogodnym i łatwym we współżyciu. Jako interesujący gawędziarz cieszył się sympatią najbliższego otoczenia.

Niestety, zmarłego nie ominęła tragedia wojenna i okupacyjna. Został doświadczony w sposób szczególny. Jego ojciec – funkcjonariusz Policji Państwowej w Brześciu n/Bugiem – we wrześniu 1939 r. został aresztowany i wywieziony w głąb Związku Radzieckiego. Zginął potem w Ostaszkwie. O męczeńskiej śmierci ojca zmarły wiedział wcześniej ze źródeł nieoficjalnych, a pod koniec swego życia dowiedział się o tym ze spisów ofiar sowieckich łagrów.

Adw. Bazyli Kobus odszedł od nas niespodziewanie i pozostanie w naszej pamięci jako dobry, rzetelny Kolega.

Anatoliusz Malicki